

SOCIALISTISK FOLKEPARTIS UNGDOM

Blegdamsvej 24A • 2200 København N • tlf.: 35 36 17 77 • web: www.sfu.dk • sfu@sfu.dk

Integration fra venstre side: SOLIDARISKE LØSNINGER og SAMMENHÆNGSKRAFT

Vedtaget af SF Ungdoms Landsmøde, påsken 2006

- 1.0 Indledning**
 - 2.0 Solidariteten er under pres**
 - 2.1 Rum for mangfoldighed**
 - 2.2 Socialistiske løsninger**
 - 3.0 Børn og unge**
 - 3.1 Daginstitutioner**
 - 3.2 Folkeskolen**
 - Elevsammensætning*
 - Fagligt svage elever*
 - Øvrige initiativer*
 - Integration om aftenen*
 - 3.3 Ungdomsuddannelserne**
 - 4.0 Flere i arbejde**
 - 4.1 Job og kvalifikationer**
 - 5.0 Boligpolitik og integration**
 - Engagement og aktivitet*
 - Bredere befolkningssammensætning i nuværende ghettoer*
 - En boligpolitik, der tænker på fremtiden*
 - 6.0 Verden er større end Danmark**
 - 6.1 Anstændig modtagelse af nye borgere**
 - 6.2 Minoritetskvinder rammes hårdest**
 - 7.0 Afslutning**
-

1.0 Indledning

Integrationen i Danmark har slået fejl. Ser man på indkomst, arbejdsfrekvens og uddannelse blandt danskere med anden etnisk baggrund, ligger disse markant under gennemsnittet for etniske danskere – flygtninge og indvandrere er ved at blive en ny underklasse. SR-regeringen lagde grunden for den asociale linie, og VK-regeringen har med eksempelvis starthjælp og 24-årsregel kun forværret situationen og skabt yderligere marginalisering af de etniske mindretal. Regeringen har forsømt sine forpligtelser til at give alle borgere, uanset deres etniske baggrund, lige muligheder i det danske samfund. Regeringens samarbejde med Dansk Folkeparti har ført til en afsmitning af højreekstreme og racistiske tendenser fra DF til regeringens politik. Samtidig har det ført til en legitimering af de holdninger til etniske minoriteter, som Dansk Folkeparti står for. Det er holdninger som leder tankerne hen på forrige århundredes racistiske strømninger, og som ikke bare er almindeligt skadeligt for integrationen, men er med til at opsplitte samfundet og skabe frygt og mangel på forståelse mellem etniske danskere og danskere med anden etnisk baggrund. Det er på tide, at de solidariske løsninger findes frem. Løsninger, der tager hånd om problemerne og støtter op om nydanskere i stedet for at støde dem yderligere væk fra samfundet.

SFU's integrationspolitik bygger på et socialistisk grundlag. Derved forstås, at vi ser integration som en vigtig kamp i retning mod et socialistisk samfund. SFU's integrationspolitik er en del af en større kamp for en bedre verden, og bunder i en klar vision. Vores vision går ud på, at alle skal have de samme rettigheder uafhængig af køn, alder, etnicitet og social baggrund.

Desværre oplever mange etniske minoriteter i dag diskriminationen mange steder i samfundet: Lige fra jobsøgning til en tur på diskoteket. Dagligdagen bliver besværliggjort på baggrund af baggrund og etnicitet. Denne udvikling er uacceptabel og forstørrer grøfterne i det danske samfund.

Vi skal bekæmpe diskriminationen og sørge for reel etnisk ligestilling i Danmark. Og vi skal arbejde på, at alle får lige muligheder for at skabe sig det liv, de ønsker.

2.0 Solidariteten er under pres

Det danske velfærdssystem er blandt andet kendetegnet af en stærk sammenhængskraft. Men denne sammenhængskraft er i disse år under pres, idet det danske samfund er ved at blive yderligere splittet og opdelt. Den altoverskyggende baggrund for denne opsplitning findes i sociale og økonomiske forhold. Skal velfærdssamfundet som vi kender det bestå, er vi derfor nødt til at have en strategi for, hvordan denne sammenhængskraft bevares og vedligeholdes.

For de etniske minoriteter gælder det, at de generelt set har kortere uddannelser, begår mere kriminalitet og i højere grad er arbejdsløse og syge, end den etniske dansker. Denne udvikling forstærkes yderligere af, at gruppen isoleres i minisamfund, der opererer med andre normer, end i resten af samfundet. Vi kan se udviklingen på boligområdet, men også på skoleområdet, hvor ghettoskolerne bevirker, at flere og flere ressourcer stærke forældre sender deres børn på privatskole, og der opstår en massiv koncentration af elever med svag social baggrund på nogle folkeskoler. Resultater er et delt Danmark, hvor middelklassen lever i sine enklaver, de dårligst stillede danskere og størstedelen af indvandrerne lever i socialt belastede ghettoer, og samfundets rigeste klumper sig sammen i velhaverghettoer.

Etniske minoriteter lægger større beslag på de offentlige udgifter end andre befolkningsgrupper, og mange etniske danskere spørger sig selv, hvorfor man skal betale så meget i skat til de etniske

mindretal, man alligevel sjældent møder. Alt dette betyder, at sammenhængskraften i befolkningen svækkes fordi forskellene mellem etniske danskere og en stor gruppe af etniske minoriteter opleves som meget store.

Regeringens generelle velfærdsnedskæringer gør, at etniske danskere fra de lave indtægtsgrupper, som er afhængige af et veludviklet velfærdssamfund, føler sig utrygge og giver de ”fremmede” skylden for at samfundet ændrer sig. Solidariteten i vores samfund er under pres og selve grundideen med velfærdssamfundet – at skabe denne solidaritet og sammenhængskraft – bliver truet, fordi solidaritet kræver indlevelse i, og forståelse af, andres hverdag og problemer.

2.1 Rum for mangfoldighed

Det er tydeligt, at der er kulturforskelle mellem mange nydanskere og etniske danskere. Nogle af disse værdiforskelle kan være berigende og lærerige, andre kan ikke. Nogle nydanskere repræsenterer værdier, som ud fra et liberalt demokratisk syn er negative. Det kan bl.a. dreje sig om synet på kvinder, på homoseksualitet og på demokrati. Men det er vigtigt at understrege at disse synspunkter ikke gælder for de etniske minoriteter som helhed. Virkeligheden er anderledes og langt mere nuanceret end det billede, som nogle medier og politiske partier forsøger at tegne. Skræmmebillederne understøttes af regeringens, som med deres nyeste udspil om indfødsret har gjort det særdeles vanskeligt at opnå dansk statsborgerskab. I SFU mener vi, at disse regler hverken gør noget godt for det danske samfund eller for de mennesker der kommer hertil. I stedet for at fokusere på, at holde folk ude af landet, vil vi fokusere på folks kundskaber og interesser og generelle situation og derudfra sikre, at alle får et værdigt liv i landet.

Vi har i Danmark indskrevet i vores grundlov, at vi har tros- og religionsfrihed. Alligevel er den evangelisk-lutherske kirke vores statsreligion, og har i udgangspunktet en fast økonomisk støtte i form af kirkeskatten, ligesom kirkeministeren har en stor indflydelse på folkekirken. I SFU mener vi, at religionsfrihed indebærer retten til at vælge en religion aktivt til og ikke nødvendigheden af at vælge den fra, hvis det var dét man måtte ønske. For at sikre en bæredygtig integration er det vigtigt, at man fra statsligt hold ikke signalerer, at én religion er mere rigtig end den anden.

SFU går ind for adskillelse af kirke og stat, og en afskaffelse af den evangelisk-lutherske kirke som statsreligion. Til gengæld går vi ind for, at alle anerkendte trossamfund i Danmark sidestilles økonomisk, og har de samme muligheder for at søge økonomisk støtte. Det er naturligt i et multietnisk samfund.

SFU kræver derfor

- At kirkeskatten afskaffes til fordel for en samlet pulje, som alle godkendte trossamfund i Danmark kan søge. Det er ethvert religiøst samfund frit for at indsamle midler blandt sine tilhængere.
 - At den evangelisk-lutherske kirke som statsreligion skal afskaffes.
- At alle religioner sidestilles i den offentlige administration.

Danmark er et multikulturelt samfund. SFU kæmper for et mere pluralistisk samfund, med plads til forskellige værdier og livsanskuelser. I et multikulturelt samfund kan forskellige kulturer inspirere og berige hinanden med nye ideer og nye måder at gøre ting på.

For SFU er det dog vigtigt, at der er en række værdier, som er ufravigelige. Det drejer sig bl.a.

om ligestilling mellem kønnene og mellem heteroseksuelle og homoseksuelle, samt om adskillelse af trossamfund og stat, og accept af demokratiets spilleregler. Disse værdier kan samtidigt være med til at øge sammenholdet mellem de etniske minoriteter og den danske befolkning. Disse værdier skal indgå som en fast bestanddel i den integrationspolitiske indsats. At acceptere, at nogle ikke anerkender disse værdier, er misforstået tolerance – fordi disse værdier er grundstenen i skabelsen af tolerancen. For os som socialister er de værdier fuldstændig uomgængelige. Vi er imod partier og bevægelser som nazistpartiet (DNSB) og Hizb-ut-Tahrir af de samme grunde – de er reaktionære kræfter som angriber demokratiet og friheder, som vi har kæmpet for at indføre og kæmper for at bevare.

2.2 Socialistiske løsninger

SFU arbejder for et samfund, hvor alle har lige muligheder for at opfylde deres drømme og ønsker for fremtiden. Vi ønsker en integrationspolitik, der støtter i stedet for at ekskludere, og hvor man hellere diskutere løsninger af roden på problemer end straf og udvisning.

I dag er den socioøkonomiske baggrund determinerende for manges liv og arbejde. Derfor er et af de vigtigste indsatsområder i integrationspolitikken bekæmpelsen af den negative sociale arv, så mulighederne for etniske minoriteter og danskere bliver ens. Løsningen er svær og kræver en bred indsats fra alle befolkningsgrupper, og det kræver en politisk indsats i forhold til arbejde, uddannelse og boligpolitik. De omfattende integrationsproblemer i Danmark er et samfundsproblem, og som socialister kan vi ikke overlade løsningen af problemerne til enkelt individer. Herudover kræver det fortsat kamp mod enhver form for racisme og diskrimination. Alle borgere i Danmark skal have lige rettigheder, derfor afviser SFU ethvert forsøg på at graduere sociale ydelser til ugunst for de etniske minoriteter.

Der skal politiske løsninger på bordet, og derfor skal politikerne lokalt og nationalt forpligtes til at finde løsninger på problemerne. For at komme ud over velmenende retorik, må vi opstille målbare parametre, som kommunerne skal overholde.

Med de nedenstående afsnit beskriver vi SFU's bud på, hvordan man kan skabe et mangfoldigt samfund, hvor alle mennesker sikres lige muligheder.

3.0 Børn og unge

Indsatsen for at få børn og unge til at føle sig som en del af samfundet starter allerede i daginstitutioner og uddannelsessystemet. Derfor er disse områder utroligt vigtige for hele den danske integrationsindsats, for at undgå en opsplnitning af samfundet.

Kultur mødet i børnehøjde

Daginstitutioner og folkeskolen skal være med til at give alle børn et indblik i, hvordan samfundet ser ud. Her skal danske børn møde indvandrerbørn, børn fra stærke familier skal møde børn fra svage familier, og allerede her skal forståelsen og solidariteten mellem de forskellige grupper skabes. Den ligger nemlig til grund for den respekt og tolerance, som senere i livet er afgørende for om integrationen lykkes.

Børn skal ligesom alle andre mennesker behandles ud fra ligeværd og med respekt. Dagsinstitutioner og uddannelsessystemet skal være med til at gøre det første kulturmøde til en god oplevelse, og undgå at der skabes fjendebilleder og had allerede fra barnsben.

Det er vigtigt at børn lærer at acceptere og se styrker i hinandens forskelle, og at man på forhånd undgår de konflikter, der kan opstå.

SFU vil styrke initiativer til uddannelse og ansættelse af personale med anden etnisk baggrund inden for børne- og ungeområdet. At have to sprog og indsigt i to kulturer skal ses som en ressource sidestillet med uddannelse og erfaring i øvrigt.

3.1 Dagsinstitutioner

Flere indvandrerbørn i dagsinstitutionerne

For at integrationen kan starte allerede fra børnene er helt små, er det nødvendigt at så mange børn som muligt går i en dagsinstitution. Derfor er det utrolig vigtigt, at der gøres en stor indsats for at oplyse indvandrerfamilier om muligheden for at sætte deres børn i dagsinstitution, og de gevinster der er ved det. Vælger man ikke at sætte sine børn i dagsinstitution skal det være et kvalificeret fravalg.

SFU kræver derfor:

- Mere opsøgende arbejde blandt indvandrerfamilier. Blandt andet skal sundhedsplejerske gøres obligatorisk og ikke blot være et offentligt tilbud.
- At der af kommunerne arrangeres institutionsbesøg for alle familier. Dette arrangeres i samarbejde med den obligatoriske sundhedsplejerske, hvorfor der skal afsættes ekstra ressourcer hertil.
- At der trykkes informationsmaterialer om dagsinstitutioner på alle nødvendige sprog.
- At statstilskud til pasning af egne børn i hjemmet, fjernes. Samtidigt skal der flere fripladser i dagsinstitutioner, på sigt skal disse gøres gratis.
- At der i dagligdagen i institutionerne, f.eks. i forhold til madordninger, tages hensyn til religiøst og kulturelt bestemte forskelle.

Sproglig stimulering

Dagsinstitutioner skal ikke være skoler. Men det er vigtigt, at børn – især indvandrerbørn, der kan have svært ved at lære det danske sprog – stimuleres så tidligt som muligt. Allerede i vuggestuen er det muligt at se, om et barns sprog udvikler sig normalt. Mange to-sprogede børn, har både et dårligt ordforråd, men også manglende sprogforståelse og arbejdet med disse sprogvanskeligheder kræver mere end ”normale” talepædagoger og gængse sproglege. SFU kræver derfor, at der skal gives et økonomisk tillæg til vuggestuer og børnehaver med mange to-sprogede børn. Der skal arbejdes målrettet med sprogpedagogik på seminarierne og som efteruddannelses tilbud til pædagoger.

3.2 Folkeskolen

Elevsammensætning

Folkeskolen er en helt afgørende institution i det danske samfund. Her møder børn med

forskellig social baggrund hinanden, og de tillærte kundskaber, skal gøre alle børn i stand til selv at vælge deres fremtid. Skolen er altså et vigtigt våben mod den negative sociale arv, og helt afgørende for, at der finder en social og kulturel integration sted. Opdelingen i ghetto skoler og middelklasse-enklaver modvirker denne integration. Og det faktum, at 49% af indvander-børnene går ud af skolen uden tilstrækkelige læse-færdigheder, betyder at disse unge får svært ved at klare sig i fremtiden. Det er praktisk talt umuligt at knække den sociale arv uden at kunne ordentligt dansk.

SFU arbejder derfor for en mere jævn fordeling af de to-sprogede elever, der har ringe sproglige kundskaber, og som ofte har en svag hjemmebaggrund. En bedre sammensætning af klasserne, vil medføre en positiv klassekammerat-effekt, og føre til en bedre social integration. Samtidig fokuserer vi på, at gode dansk kundskaber er en forudsætning for at klare sig i det danske samfund, og at indlæring af dansk bør være hovedprioritet for indsatsen med at bruge skolen som integrations-motor.

Den virkelige løsning på problemerne med elevsammensætningen ligger i at få nedbrudt ghettoerne. Indtil det sker, skal kommunerne forpligtes til at sikre en elevsammensætning, der er så bred som muligt, men der skal være metode-frihed, så man lokalt kan vælge de løsninger, der virker bedst. SFU foreslår nedenstående løsninger for at sikre en bedre elevsammensætning i skolerne:

- **Sprogundersøgelse og forældrerådgivning**
Året før børn skal starte i skole, skal deres sprogfærdigheder undersøges. De sprogligt svage børn skal have særlig opmærksomhed, og samfundet skal være villig til at prioritere midler til at få dem op på niveau. Det kan ske gennem modtage-klasser, hvor de sprogligt svage børn starter, og efter en periode med fokus på dansk, kan forældrene vælge hvilken skole deres barn skal gå i. Det offentlige skal give et transporttilskud til sprogligt svage børn, der må benytte kollektiv og offentlig transport hvis den valgte skole ligger i den anden ende af byen. Modtageklasserne ledsages af massiv information til forældrene, om vigtigheden af at de arbejder som medspillere for skolen, og om muligheden for at vælge andre skoler end den lokale.
- **Magnetskoler**
De skoler, der fortsat har en høj andel af tosprogede og sprogligt svage elever, kan med fordel igangsætte projekter, der tiltrækker de socialt stærke elever, der ellers ville blive sat i privatskole af deres forældre. Sådanne projekter skal prioriteres højt og støttes økonomisk af kommunerne. Et eksempel herpå er etablering af resursegrupper bestående af en håndfuld resursestærke forældre, som sender deres børn i samme klasse på en belastet folkeskole for at få en bedre fordeling. Et andet eksempel kunne være at magnetskoler skaber en attraktiv profil. En sådan kunne være en internationalt orienteret linie, med vægt på mangfoldighed og kulturmøde.
- **Progressiv skoledistriktsplanlægning**
I byområder, hvor socialt belastede kvarterer og middelklassekvarterer ligger side om side, kan man med fordel tænke alternativt, når man inddeler skoledistrikter. I stedet for at tildele en

skole alle eleverne fra de socialt belastede kvarterer, kan man skære igennem kvartererne, så eleverne bliver fordelt på de nærliggende skoler. Dette vil give en elevsammensætning, der ligner lokalsamfundets befolkningssammensætning - i stedet for at skabe ghettoskoler. Det er afgørende at man i forbindelse med den progressive skoledistriktsplanlægning også gennemfører samtaler med forældrene om deres muligheder.

- **Designer-skoler**

I kommuner, hvor der er problemer med skæv elevsammensætning på en eller flere skoler, skal kommunen kunne vælge, at lave en central plan, hvor de designer den elevprofil, de ønsker den enkelte skole i kommunen skal have, og tilbyder eleverne pladser således at denne profil gennemføres. Dette fjerner hverken forældrenes frie skolevalg eller retskravet på at kunne vælge distriktsskolen, da det står den enkelte forælder frit for at fravælge kommunens tilbud. Det skal være omkostningsfrit at tage imod tilbuddet, og der skal foregå en omfattende oplysning af forældrene i forbindelse med skolevalg og planlægning af elevsammensætningen. Design-skoler indebærer også, at kommunen skal stå for at organisere omkostningsfri transport for eleverne til deres skole, enten ved busser, gå-busser, taxa eller andre løsninger. Elevprofilen skal som udgangspunkt tage afsæt i kommunens generelle befolkningssammensætning.

Fagligt svage elever

Mange indvandrerbørn har faglige problemer. Det skyldes bl.a. at deres forudsætninger for at lære dansk, og dermed for at kunne følge med i undervisningen, ofte er dårligere end danske børns. Desuden har mange indvandrerbørn ikke mulighed for at søge hjælp i forhold til deres skolegang i hjemmet, pga. manglende kendskab til det danske uddannelsessystem, og dårlige danskkundskaber.

SFU kræver derfor:

- Genindførelse af modersmålsundervisningen
- Bedre specialundervisning
- Flere forsøg med tolærerordninger o. lign.
- Bedre efteruddannelse til lærere i arbejdet med indvandrerbørn, herunder uddannelse i hvordan man løser konflikter, der kan opstå i kulturmødet.
- At alle skoler skal tilbyde lektiecafeer og/eller lektiehjælp.
- Omdannelse af kristendomsfaget til et bredt religionsfag.

Privatskolernes sociale ansvar

På 25 år er andelen af de danske skolebørn, der går i privatskole, mere end fordoblet fra 6 til 13%. I København går hele 25% af alle skolebørn i privatskole. Muligheden for at danne en privatskole og tilbyde anderledes pædagogik, er især i København blevet til et tilflugtssted for forældre, der vil undgå de belastede skoler med mange børn med dårlige danskkundskaber. Privatskolerne modtager store offentlige tilskud, og vi må kræve, at de er med til at tage ansvar for den sociale integration i samfundet. Vi foreslår konkret at, i de kommuner hvor andelen af elever på privatskole overstiger 10%, skal privatskolerne åbne for minimum 15% ressource-svage elever

på en årgang på friplads. Skoler der ikke lever op til dette, skal have nedsat deres tilskud fra 75% til 50% af gennemsnitsudgiften pr. elev i folkeskolen. Grundlæggende er SFU modstander af privatskoler, og vi arbejder på sigt for at hele den danske grundskole bliver offentlig.

Beregning af refusionen skal samtidig ske ud fra landsgennemsnittet af udgifterne pr. elev, og ikke de kommunale udgifter. Dette vil mindske privatskolernes urimeligt gunstige position i de belastede områder.

Øvrige initiativer

Der er mange flere problemer på folkeskolerne. Det manglende kendskab til folkeskolen og det danske uddannelsessystem i mange indvandrerhjem betyder, at der er behov for en større indsats overfor indvandrerbørn end danske børn.

SFU kræver derfor:

- Flere ressourcer til skolehjem-samarbejde, herunder midler til tolke til skole hjem samtaler
- Gratis undervisning i dansk, engelsk og matematik til forældre, så de har en bedre baggrund for at hjælpe deres børn med lektierne, og forstå deres hverdag.
- Bedre uddannelses- og erhvervsvejledning til både elever og forældre
- At skolernes publikationer udgives på flere sprog.
- Lektiefri skole de første 5 år.
- Central pulje til heldagsskole, som man lokalt kan søge, hvis man anser heldagsskolen for at være en god, lokal løsning.
- Central pulje til etablering af junior- og ungdomsklubber i de lokale ghetto-områder.
- På forsøgsplan skal der etableres kønsopdelte tilbud i junior-ungdomsklubber.
- Etablering af lektiecaféer på såvel skoler som i de socialt belastede områder.

Integration om aftenen

Det er ikke kun i klasselokalet og i institutionerne integrationen foregår. Også på gadeplan, efter skole og om aftenerne er det vigtigt, at der er tilbud der er interessante, vedkommende og lettilgængelige for unge. For at komme div. parallelsamfund til livs skal unge derfor så vidt som det er muligt blandes på tværs af etnicitet, køn og sproglig baggrund i en tidlig alder. I stedet for at udkrystallisere i div. mere eller mindre sunde miljøer, skal der derfor skabes rammer der kan samle den danske ungdom om fælles interesser og fælles fodslag. Derfor skal forenings- og kulturlivet prioriteres i stadig højere grad på nationalt såvel som kommunalt plan.

SFU kræver:

- alle kommuner med socialt belastede ghettoer forpligtes til at støtte eller afsætte penge til oprettelse af ungdomsklubber og igangsættelse af projekter, som samler unge på tværs af baggrund.
- der skal oprettes særlige kønsopdelte tilbud til piger og drenge med anden etnisk baggrund end dansk, med hensyntagen til forskellige kulturer og religioner.
- ungdomsklubberne skal politisere og bevidstgøre de unge om muligheden for indflydelse i samfundet bl.a. ved at have en intern demokratisk opbygning og kultur.
- børn fra mindre bemidlede familier skal kunne få tilskud til at deltage i foreninger og benytte tilbud.

3.3 Ungdomsuddannelserne

Alt for mange nydanskere kommer aldrig videre i uddannelsessystemet efter folkeskolen. For etnisk danske unge er det omkring 10 %, der ikke søger ind på en gymnasial eller erhvervsfaglig uddannelse efter folkeskolen, mens tallet ligger mellem 15 og 30 % for indvandrere og efterkommerne. Dette skyldes ikke mindst den dårlige sociale baggrund, som mange nydanskere har. En større integration i uddannelsessystemet er i lige så høj grad et spørgsmål om at bryde den sociale arv, hvilket er uafhængig af etnicitet. De nydanskere, der vælger at tage en ungdomsuddannelse, vælger oftest teknisk skole. Der skal en aktiv indsats til for at udligne den forskel, så sammensætningen på alle uddannelsesretninger kommer til at afspejle andelen af nydanskere i befolkningen. Der skal indføres intensive studie- og erhvervsvejledningsføløb i folkeskolens ældste klasser, så alle unge har det bedst mulige grundlag for at vælge deres videre uddannelse.

Mindre frafald blandt unge indvandrere

Arbejdsløshed blandt unge indvandrere er et stort problem. Dette skyldes bl.a., at mange aldrig får en uddannelse, og derfor har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. En stor del af frafaldet sker på de tekniske skoler, fordi de unge har utroligt svært ved at finde en praktikplads. Også på gymnasierne ses et stort frafald blandt unge nydanskere bl.a på grund af sproglige og sociale barrierer. Det er vigtigt at der bliver taget hensyn til alle elevers behov for hjælp og vejledning.

SFU kræver:

- Vejledende introduktionssamtaler kommende elever og lærere imellem.
- Alternative sociale aktiviteter som fx ikke-alkoholiske sportsaktiviteter og musiske caféaftener.
- En uddannelsesgaranti på erhvervsuddannelserne
- Genindførelse af skolepraktikken
- At der skabes økonomisk incitament til at erhvervslivet opretter flere praktikpladser.
- Bedre vejledning i, og større fokus på hvilke jobmuligheder man har efter endt uddannelse.
- Alle skoler skal have en aktiv integrationspolitik.
- Alle skoler skal udbyde målrettet lektiehjælp til tosprogede elever med fagligt kvalificerede lærere.

4.0 Flere i arbejde

Beskæftigelse er en af nøglerne til en vellykket integration. Dette hænger først og fremmest sammen med at et fast arbejde er essentielt i en indvandrers bestræbelser på at ændre sin økonomiske stilling. Kun gennem en fast indtægt er det muligt at ændre reelt på de mange indvandreres sociale status. Tilknytningen til arbejdsmarkedet har også en anden afledt effekt; for gennem denne kan nytilkomne skabe netværk, styrke dansk kundskaberne og lære om det danske samfund. Desværre er arbejdsløsheden blandt nydanskere høj: I Københavns Kommune er arbejdsløsheden blandt danskere med anden etnisk baggrund i dag på ca. 47 %. Denne procent ligger markant over den generelle arbejdsløshed på godt 5 %. På trods af den alarmerende høje ledighed blandt nydanskere har helt op til 83 % af nyankomne været i kontakt med arbejdsmarkedet i løbet af det første år¹. Når denne gruppe

¹ Informationerne er hentet fra en artikel bragt i Politiken den 10. november 2005 (se hele artiklen på <http://politiken.dk/visArtikel.i.asp?PageID=407416>) og oplysningerne er baseret på en rapport om nyankomne udlændinges arbejdsmarkedstilknytning i København. Hele rapporten kan findes på www.erfaringsdatabasen.dk under Københavns Kommune.

ikke fastholder deres job skyldes det bl.a., at nyankomne med anden etnisk baggrund varetager usikre erhverv, med høj grad af udskiftning. Efterhånden er nogle brancher ligefrem domineret af ansatte med anden etnisk baggrund, hvilket ikke bare er problematisk i forhold til arbejdsmarkedstilknytning, men også stærkt hæmmende for et kulturmøde via arbejdspladsen og en reel interaktion i dagligdagen mellem etniske danskere og danskere med anden etnisk baggrund. For at styrke nydanskernes tilknytning til arbejdsmarkedet er det nødvendigt, at denne udvikling stoppes.

Først og fremmest skyldes udviklingen en dårlig indsats for, at få opkvalificeret de flygtninge og indvandrere, der er kommet til Danmark. Med starthjælpspakken svinger regeringen samtidig pisken over de svageste flygtninge og indvandrere for at få dem ud arbejdsmarkedet, men der må andre midler til.

For at forhindre at danskere med anden etnisk baggrund end dansk ikke marginaliseres pga. manglende beskæftigelse, mener vi, der er behov for nogle progressive tiltag. Som det ser ud i dag, er der ikke krav til arbejdsgiverne, og det mener vi i SFU, at der skal laves om på.

SFU kræver:

- Støtte til de arbejdspladser, der vil give de flygtninge og indvandrere en chance, som taler dårligt dansk.
- Etablering af flere fleksjobs og deltidsstillinger
- At alle stillinger skal slås op via arbejdsformidlingen.
- Oprettelse af en arbejdsgiverfinansieret pulje, der finansierer sprogkurser for fagligt kvalificerede medarbejdere med sproglige vanskeligheder.
- Konsekvent opfølgning på kontanthjælpsmodtagere der er jobsøgende, i prøveforløb, eller som gentagne gange har mistet tilknytningen til arbejdsmarkedet
- Flere offentligt ansatte og måltal for ansatte i det offentlige med anden etnisk baggrund

4.1 Job og kvalifikationer

Danmark kommer til at mangle arbejdskraft. Der er imidlertid ubrugte ressourcer i den danske befolkning. Mange veluddannede flygtninge og indvandrere, der kommer til Danmark oplever, at de ikke kan finde arbejde. Der er samtidig behov for en holdningsændring hos arbejdsgivere og potentielle kolleger, i forhold til, at skulle ansætte en kvalificeret indvandrer på arbejdspladsen. Vi håber, at mere oplysning og effekten af de nævnte tiltag, vil skabe denne holdningsændring. Derfor vil vi, udoer at stille krav til arbejdsgiverne også gøre det muligt for veluddannede med anden etnisk baggrund at få konverteret deres uddannelse lettere til det danske system, denne proces kan foretages i samarbejde med universiteterne og de øvrige uddannelsessteder, således at evt. nødvendige optimerende kurser let kan i gang sættes. Et eksempel på et arbejdsområde, hvor mange er overkvalificerede er i taxabranchen. Her viser tal fra Københavns Kommune, at hver 4. taxachauffør har en længere videregående uddannelse. Vedkomne kan enten ikke få job eller ikke få godkendt sin udannelse efter de danske krav. Det er en stor udfordring for uddannelsessystemet og samfundet i det hele taget at ændre denne situation, men med en udnyttelse af alle de ressourcer, der i dag ikke udnyttes, ville vi få et mere mangfoldigt samfund, hvor det etniske mindretal bliver integreret i alle samfundslag.

SFU kræver:

- At meritoverførsel fra udenlandske uddannelser faciliteres og suppleres af videreuddannelse og opkvalificering. Den tekniske del af meritoverførsel skal gøres hurtigere og mere gennemsigtig.
- Job til alle efter kvalifikationer
- Kulturmøde via arbejdspladsen

Fagbevægelsens ansvar

Fagforeningerne er en afgørende kraft i det danske samfund, og spiller også en vigtig rolle for integrationen. Fagbevægelsen bør aktivt opsøge indvandrere på arbejdspladserne for at få dem med i en fagforening, de bør ansætte konsulenter som kan rådgive indvandrere på deres eget sprog, og de bør coache unge indvandrere der er i lære eller praktik. Der er også behov for en særlig indsats for at støtte kvinder med anden etnisk baggrund, f.eks. ved at oprette kvindenetværk.

5.0 Boligpolitik og integration

En ghetto defineres som et boligområde med indbyggere som har en ensartet økonomisk og social baggrund og status. I Danmark har vi oplevet en opsplitning imellem rige velhaverghettoer og fattige ghettoer. Sidstnævnte bor ofte et stort antal nydanskere, da disse har et socialt og økonomisk dårligt udgangspunkt. De socialt belastede ghettoer er præget af mere kriminalitet, lavere uddannelsesniveau, højere arbejdsløshed og skolebørn der får dårligere karakterer end i andre områder.

Det er et stort problem når ressourcetsvage grupper i stigende grad koncentrerer sig i områder, hvor der i forvejen bor mange mennesker med sociale problemer. Det fastholder beboerne i ghettoerne i et dårligt socialt miljø præget af arbejdsløshed og dårlig uddannelse. I nogle boligområder fører blandingen af økonomiske og sociale problemer samt fremmedgørelse overfor det danske samfund til opbyggelse af parallelsamfund, hvor småkriminalitet bliver socialt acceptabelt og danske love ikke anses for gældende. Derudover skaber ghettoiseringen det problem, at beboerne i en ghetto får begrænset deres sociale netværk til andre med samme sociale problemer. Dette er komplet uholdbart i forhold til at styrke integrationen og til at bekæmpe den negative sociale arv i de belastede boligområder. SFU mener ikke at det er holdbart at det er de dårligst stillede danskere i de sociale boligområder, der skal bære den lokale integration og dermed gå foran som eksempel for indvandrere og flygtninge. Derfor er det nødvendigt at få vendt den nuværende tendens hvor ressourcetsvage flytter fra ghettoområderne og ressourcetsvage flytter til områderne.

Et andet problem med ghettoerne er, at når en stor del af vores indvandrere og flygtninge bor samlet i ghettoerne i de store byer, møder mange danskere dem aldrig. Den gensidige uvidenhed som dette skaber er en del af baggrunden for den udbredte racisme og fremmedfrygt som f.eks. Dansk Folkeparti lever højt på. Ved at bekæmpe ghettoerne, kan vi altså også være med til at bekæmpe racismen.

SFU er opmærksom på, at en af forudsætningerne for at få opløst ghettoerne er, at folk har råd til en bolig et andet sted. Derfor er det et stort problem, at vi i dag har et boligmarked med alt for høje og stadigt stigende priser, hvor mange i dag ikke har råd til en bolig i de store byer.

Denne udvikling har regeringens skattestop ikke alene været med til at fremme, men skattestoppet umuliggør også tiltag, der kan modvirke udviklingen. På langt sigt må skattepolitikken på boligområdet derfor ændres på en måde, så vi får et mere solidarisk boligmarked.

SFU foreslår en lang række tiltag, der kan sikre en mangfoldig boligpolitik i Danmark og være med til at fjerne de socialt belastede ghettoer:

Engagement og aktivitet

- Beboerdemokratiske tiltag, der involverer beboerne i lokalsamfundet.
- Flytning af erhverv og uddannelsesaktiviteter til ghettoområder.
- I de allerhårdest belastede kvarterer kan det komme på tale at ændre et område, bl.a. ved nedrivning af enkelte blokke. En sådan nedrivning vil føre til mulighed for at forbedre områdernes boligmæssige sammensætning, eller deres kvalitet for de tilbageværende beboere. Nedrivning kan kun ske, når alle beboere en given blok har fået en anden bolig. Der skal i denne forbindelse tilføres økonomiske ressourcer til beboerne, der måtte have behov for dette, så de ikke blot tvinges til at flytte i en ny ghetto.
- Arkitektoniske og æstetiske tiltag der giver området nyt liv.
- Der skal i højere grad være mulighed for at opbygge et socialt netværk. Dette kunne bl.a. sikres gennem tiltag som beboerhuse, teater-grupper, aktivitetsrum, støtte til det lokale foreningsliv osv.
- SSP-samarbejdet mellem skoler, sociale myndigheder og politi skal opprioriteres i disse områder, og til støtte for dette samarbejde, skal der ansættes flere kommunale integrationskonsulenter.

Bredere befolkningssammensætning i de nuværende ghettoer

- Kommunernes sociale boligtildeling skal ske under hensyntagen til en alsidig beboersammensætning i kommunerne.
- Kommunerne skal have anvisningsret over halvdelen af de ledige almene boliger, til løsning af påtrængende boligsociale problemer i kommunen, herunder at opnå en mere afbalanceret beboersammensætning.
- Kommunerne skal have anvisningsret over 25 % af boligmassen i privat udlejningsbyggeri.
- Der skal gives økonomiske tilskud, så folk på kontanthjælp får huslejerabat, hvis de tager imod tilbud om bolig i et andet kvarter end de belastede boligområder. Støtten skal fungere som boligstøtte i dag, og er dermed ikke tidsafhængig, men afhængig af indkomsten. Med den udvidede boligstøtte følger et krav om at deltage i uddannelsesforløb og/eller jobtræning.
- Der skal bygges flere store boliger, som kan tiltrække børnefamilier i beskæftigelse.
- Staten udpeger problemområder ud fra særlige kriterier som andelen af personer på kontanthjælp, kriminalitet mm. I disse særlige problemområder har personer i beskæftigelse eller under uddannelse fortrinsret til boligerne. Personer der således springes over i boligkøen, skal kompenseres ved at blive tilbudt boliger af samme kvalitet og til samme pris inden for en geografisk overkommelig afstand til deres første boligønske. Ligeledes forpligtes kommunerne til at vedtage og gennemføre udviklingsplaner for disse problemområder. Der afsættes en pulje med offentlige midler til støtte for disse kommunale udviklingsplaner.
- Boligmassen opblandes, så der i alle kvarterer findes både andels-, ejer- og lejeboliger. I fremtidig byplanlægning skal der i langt højere grad tænkes forskellige beboerformer ind i de boligmasser der opføres, så man i langt højere grad får sociale klasser dør om dør, således at man får almennyttige lejerlejligheder, private lejerlejligheder, ejerlejligheder og parcelhusejere i samme kvarter.

- I de særlige problemområder skal voksne som er i den arbejdsdygtige alder og som har været på kontanthjælp i en længere periode, tilbydes en passende bolig i en boligafdeling i et mindre belastet område. Hvis den anviste bolig er for dyr, skal der gives økonomisk dispensation. Boliger i de særlige problemområder skal i stedet anvises til personer i beskæftigelse, under uddannelse, på social- og alderspension eller på sygedagpenge.

En boligpolitik, der tænker på fremtiden

- Ved nybyggeri af almene boliger skal for store boligkomplekser undgås. Samtidig skal det tilstræbes at boligerne ligger i forskellige dele af byen, så man undgår gode og dårlige kvarterer.
- Lavere husleje i almene boliger.
- Opførelse af langt flere boliger - herunder almene boliger. 434 Kommunerne skal forpligtiges til at have en bestemt og større andel af almennyttige boliger, lånemulighederne for kommunerne skal forbedres væsentligt, og de skal have mulighed for at anvise boliger i privat udlejningsbyggeri så samfundet er med til at give socialt svage mulighed for at flytte ud af ghettoerne.
- SFU vender sig generelt set mod salg af almennyttige boliger, men med integrationsproblemet må man afprøve alle mulige tiltag. Derfor er SFU åbne over for, at man i nogle af de mest belastede kvarterer kan få velfungerende borgere, der ellers ville flytte, når de havde råd til at blive i området, hvis det er muligt for dem at købe deres egen bolig. En betingelse for salg af almennyttige boliger er, at der altid i forbindelse med en beslutning om salg, skal nyopføres tilsvarende mange nye almennyttige boliger. Det er også en betingelse, at boligforeningernes regler vedrørende mængden af beboere og andre ordensregler overholdes, selvom boligen er omdannet til ejerbolig.
- SFU ønsker at inddrage nogle af blokkene i de socialt hårdest belastede kvarterer til billige studieboliger og kollegiekomplekser. Det vil give billigere boliger og ofte også bedre boliger til de studerende, samtidig med at man får en stærkere gruppe ud i de belastede kvarterer. Disse initiativer indledes naturligvis først, når alle beboere i de givne blokke har fået en anden bolig.

De almennyttige boligforeninger skal have større muligheder for at anvende midlerne fra landsbyggefonden til forbedringer af lejligheder, eller til nedsættelse af huslejen. Netop en lav husleje, kan være med til at tiltrække flere velfungerende familier, når en god og meget billig lejlighed bliver et alternativ til det dyrere og dyrere ejer-boligmarked.

Det er et mål for SFU, at det at bo i almen lejebolig ikke bliver ensbetydende med at have sociale problemer.

SFU støtter, at kommunerne, via kommuneaftalerne mellem KL og staten, pålægges mål for, hvor stor en andel af den kommunale boligmasse, der skal være almene lejeboliger. Også de rige velhaverkommuner skal tvinges til at have en vis mængde lejeboliger, så boligmassen overalt bliver mere mangfoldig, og lejeboligen en mulighed for flere.

De kommunale integrationsråd har mulighed for at spille en stor rolle i integrationen lokalt, og derfor er det vigtigt, at rådene opprioriteres så de i højere grad end nu, medvirker aktivt i integrationen af nydanskere, og at de ikke som nu er passive organer i kommunestrukturen. Der er progressive integrationsfremmende kræfter ude i kommunerne, funderet i diverse organisationer, og med integrationsråd vil vi kunne få samlet disse progressive kræfter. Det er derfor vigtigt, at vi kæmper for at få lavet folkevalgte integrationsråd i samtlige kommuner.

6.0 Verden er større end Danmark

En vellykket integration er ikke kun betinget af den politik, der føres indenfor Danmarks grænser. Danmarks ageren udenfor landets grænser har en betydning for situationen herhjemme. Når vi starter krige eller skaber konflikter i verden, vil de konflikter grave grøfter i Danmark. Hvis man oplever, at det land man bor i, er med til at skabe krig og uretfærdighed, kan det være med til at øge tilslutningen til ekstremistiske bevægelser, fordi man føler at systemet ikke varetager ens interesser. De seneste år er antallet af terrorangreb mod Vesten steget. Efter 11. september og bombeangreb i både Madrid og London er frygten i befolkningen taget til. Den udvikling er både tragisk og uacceptabel, og det er samtidig en udvikling, som skader integrationen i Danmark.

SFU tager afstand fra truslerne mod Danmark, eksempelvis efter vores deltagelse i krigen i Irak. Vi skal ikke tilrettelægge vores politik efter trusler, men efter hvad vi finder rigtigst. Men hverken krig eller udnyttelse er rigtigt. Vi har et ansvar overfor resten af verden. Et ansvar for at forebygge konflikter, ulighed og borgerkrig. Og vi har et ansvar for, at tage imod flygtninge når skaden er sket, især skal asylbehandling af de facto flygtninge genoptages.

Det skal være muligt at opnå dobbeltstatsborgerskab efter man er fyldt 18. Da man på denne måde både kan deltage aktivt i demokratiet i sit nye land og samtidig bevare sit oprindelige statsborgerskab og dermed officielt have tilknytning til 2 kulturer.

6.2 Anstændig modtagelse af nye borgere

Der er rum for mange forbedringer i den måde folk modtages på når de kommer til Danmark, hvad enten det er som flygtninge eller familiesammenførte. En vellykket integration starter fra det øjeblik, et menneske kommer til Danmark, og derfor er det på tide at Danmark får en ny modtagelsespolitik.

Tilstandene på de danske asylcentre er langt fra tilfredsstillende. Nogle asylansøgere venter på svar i flere år, og lever i konstant uvished over for fremtiden. Dette pres knækker mange, og antallet af selvmordsforsøg på asylcentre er fire gange så højt som i resten af det danske samfund. Det skal der rettes op på, blandt andet med hurtigere sagsbehandling og tilbud om aktiviteter og uddannelse allerede inden ens sag bliver afgjort. Hvad enten man kommer til Danmark som flygtning eller familiesammenført skal man så hurtigt som muligt sættes i gang med enten behandling, uddannelse eller arbejde.

SFU kræver en ny modtagelsespolitik, der skal indeholde:

- At der maksimum må gå 2 måneder fra der søges midlertidig opholdstilladelse til der gives svar og maksimum 6 måneder, fra der søges permanent opholdstilladelse, til der gives svar.
- Inden for den første uge skal nyankomne tilbydes en introduktionssamtale
- Inden for 14 dage skal hver nyankomne - også mindreårige - have udarbejdet en individuel handlingsplan om et introduktionsprogram, som bl.a. skal indeholde: sprogundervisning, med gratis børnepasning under kurset, undervisning i samfundsfag, vurdering af kompetencer og tilbud om uddannelse eller efteruddannelse med evt. praktikordning på en arbejdsplads.
- Mentorordning i forbindelse med tilknytning til arbejdsmarkedet

Herudover kræver SFU:

- At tilbuddet om psykologhjælp til torturofre forbedres ved at oprette flere centre for ofrene og tilføre området langt flere midler.

6.3 Minoritetskvinder rammes hårdest

Kønsskæve lovstramninger

Al dansk lov skal være kønsneutral, og således også de stramninger af udlændingeloven, som regeringen og Dansk Folkeparti af flere omgange har gennemført. Men regeringen mainstreamer ikke sine lovforslag, selvom det er lovpligtigt, og resultatet er at flere af stramningerne diskriminerer minoritetskvinderne. Reglen om starthjælp rammer kvinder hårdest, da det i langt de fleste familier er kvinden, der skal få familiens liv til at hænge sammen på det ekstremt stramme husholdningsbudget. Da erhvervsfrekvensen samtidig er markant lavere hos etniske minoritetskvinder end mænd er starthjælpen desuden med til at gøre kvinderne yderligere afhængige af deres mænd. Et andet eksempel på en stramning, der har større konsekvenser for kvinder end mænd er 7-årsreglen, der får livstruende konsekvenser for minoritetskvinder i voldelige forhold.

Derfor kræver SFU:

Al kommende og eksisterende lovgivning skal mainstreames, som det allerede i dag er lovpligtigt at gøre.

Der hvor en mainstreaming påviser særlig negative effekter for enten mænd eller kvinder, bør dette indgå som et vigtigt hensyn i vores lovændringer og kompenserende tiltag.

- Afhængighed af ægtemand

Kun 39 % af de indvandrerkvinderne fra ikke-vestlige lande er i beskæftigelse. Næsten en fjerdedel af minoritetskvinderne udenfor arbejdsstyrken modtager ingen hjælp fra det offentlige. Deres ægtemand forsørger typisk hele familien, hvilket betyder at kvinderne ikke kun står uden for arbejdsmarkedet, men helt uden magt over deres eget liv og potentielt er de placeret langt ude på sidelinien i det danske samfund. Er kvinderne ægtefællesammenførte er sprogkompetencerne ofte ringe, uddannelsesniveaue lavt, og kvinderne kommer kun sjældent i kontakt med andre miljøer end familiens. Derudover har kvinderne ofte ringe viden om myndighederne, da de kun har kendskab til dem gennem deres mand. En ny modtagelsespolitik vil komme især ægtefællesammenførte kvinder til gode. SFU kræver desuden:

Mere opsøgende arbejde fra kommunerne ift. etniske kvinder, med bl.a. individuelle handlingsplaner og opstart af faglige og sociale netværk.

Større muligheder for at få deltidsjob og praktikpladser, så skridtet ud på arbejdsmarkedet gøres lettere.

Arbejdsgivere - private såvel som offentlige – skal tage et ansvar for at integrere de minoritetskvinderne på arbejdsmarkedet blandt andet gennem deltagelse i mentorordninger og støtte til relevante faglige kvindenetværk.

Genindførelse af gratis danskurser til alle, der kommer til Danmark.

- Voldsramte minoritetskvinder

Voldsramte minoritetskvinder i Danmark er fanget mellem lov og liv. Bliver kvinden hos den voldelige ægtemand fortsætter volden, og forlader hun ham udvises hun, hvis ikke hun har opholdt sig de 7 år i landet, det efter regeringens stramninger kræves for tildeling af permanent opholdstilladelse.

2/3 af de kvinder, der forlader deres voldelige ægtemand bliver udvist, da det er vanskeligt at bevise at kvinderne har været udsat for systematisk vold.

SFU kræver at 7-årsreglen afskaffes. Desuden skal det gøres lettere for voldsramte kvinder at opnå opholdstilladelse. Herudover skal der en omfattende indsats til, der blandt andet inkluderer:

Flere ressourcer til tolk- og psykologhjælp på krisecentre for voldsramte kvinder.

Uddannelse af og ressourcer til faste kontaktpersoner for kvinder efter skilsmisse og behandlingsforløb, hvor kvinden er i kontakt med mange dele af det offentlige system.

Bedre uddannelse til sagsbehandlere, så de ikke møder kvinderne med mistro, og større kontinuitet i samarbejdet mellem kvinden og sagsbehandlere.

Særlige efterværns-tiltag for minoritetskvinder, der skal på fode igen efter ophold på krisecenter, der blandt andet lægger vægt på skabelsen af personligt socialt netværk.

7.0 Afslutning

Venstrefløjen spiller en vigtig rolle for, at forbedre integrationen. Mange af de flygtninge og indvandrere, som igennem årene er kommet til Danmark, er ufaglærte og har ikke mange penge med i bagagen. Mange er flygtet fra krig og sult, og en stor del er traumatiserede af deres oplevelser i hjemlandet. Det er afgørende, at vi giver dem en god start og alle muligheder for at skabe sig et godt liv i Danmark. Venstrefløjen har ikke altid været god til, at løfte den opgave; alt for længe har vi ignoreret problemerne forbundet med integration, i et forsøg på hårdnakket at holde fast i ideen om det positive kulturmøde. Kulturmøde er en god ting – vi kan lære meget af hinandens kulturer og bidrage med gode ting fra hele verden. Derfor ønsker SFU et multikulturelt samfund. Men kulturmøde og integration er også en udfordring – en udfordring, der kræver at vi anvender folkesocialismen til at give stadig bedre bud på løsninger og konkrete effektfulde tiltag. For at få integrationen til at fungerer og for at skabe et samfund med plads til alle, er det absolut centralt, at årsager til problemer findes og at alle inkluderes i diskussionerne og tages med på råd. Vi arbejder aktivt for en større deltagelse af unge med anden etnisk baggrund i det danske demokrati, og ikke mindst kæmper vi for at organiserer flere med anden etnisk baggrund i SFU. Hvis ikke vi i SFU tager denne udfordring seriøst, risikerer vi at svinge en af de grupper i det danske samfund, som har allermost brug for solidariske løsninger.

Hvis kulturmødet og fællesskabet skal styrkes, må det være en målsætning at alle områder i samfundet afspejler befolkningens sammensætning. SFU arbejder således også for at nå dette mål.

Vi må hele tiden arbejde på, at nedbryde de skel og grøfter, der bliver stadig større i det danske samfund. Vellykket integration kræver forståelse og deltagelse, og dette opnås kun, hvis vi formår at styrke sammenholdet på tværs af kultur og etnicitet. SFU ønsker ikke et fællesskab baseret på én kultur, men et fællesskab, hvor fællesnævneren er demokrati, respekt og ligeværd!